

וילי העכבר בדור לירח

סיפור אלטה טבור
ציורים פלורנס ויליאמס

וילי העכבר שמע לעתים קרובות את ההורים
שאמרו כי הירח עשוי מגבינה ירוקה. לכן יום אחד
הוא החליט לחפש אותו.
הוא ארז חתיכת גבינה וקליפת לחם בתרמיל, לקח
את הפנס שלו ויצא לדרך.
לא הלך רחוק כאשר פגש את ידידו, וודי העכבר,
ששאל אותו לאן הוא הולך.

"או" אמר וילי "אני רוצה למצוא את הירח, כי הוא עשוי מגבינה ירוקה, כפי שאתה יודע."
"אינני מאמין שהוא עשוי מגבינה ירוקה" אמר מר וודי, אבל וילי לא רצה לשמוע והמשיך בדרכו.

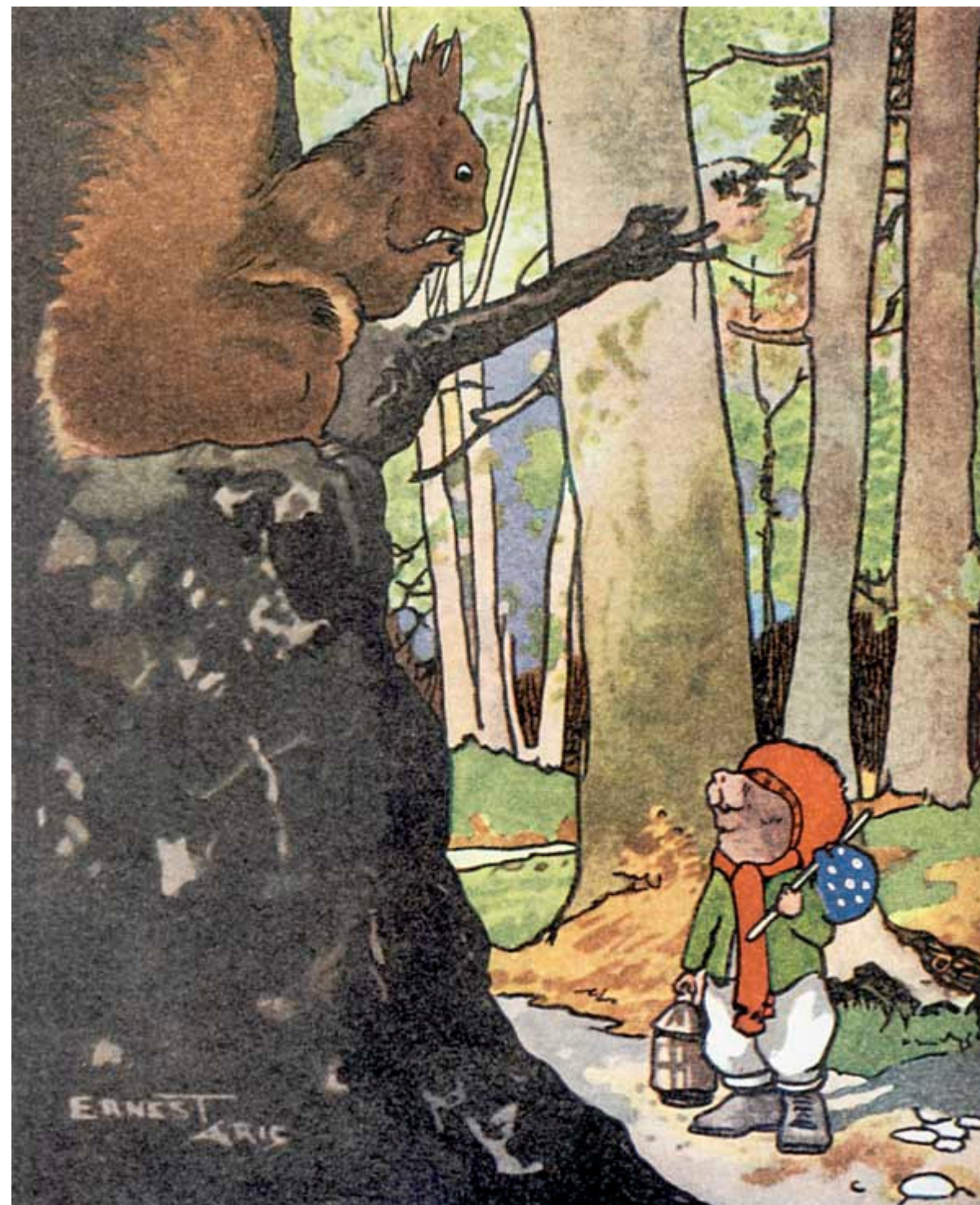

על שיח רימון הוא פגש את העלמה ג'ני הגידרון,
שנראתה יפה מאוד בכובעה הצהוב שלה.
"לאן אתה הולך" שאלה.
"אני בדרך למצוא את הירח."
"הירח? לא, לעולם לא תגיע אליו" אמרה ג'ני "אני
עפתי כבר גבוה מאוד אבל לא הצלחתי להתקרב
אליו."
"אם כך" אמר וילי "למה שהוא יהיה עשוי מגבינה
ירוקה אם אינך יכולה להגיע אליו?" והוא המשיך
בדרכו.

כאשר הגיע ליער, פגש את מר סנאי, שדילג מענף אחד לשני.

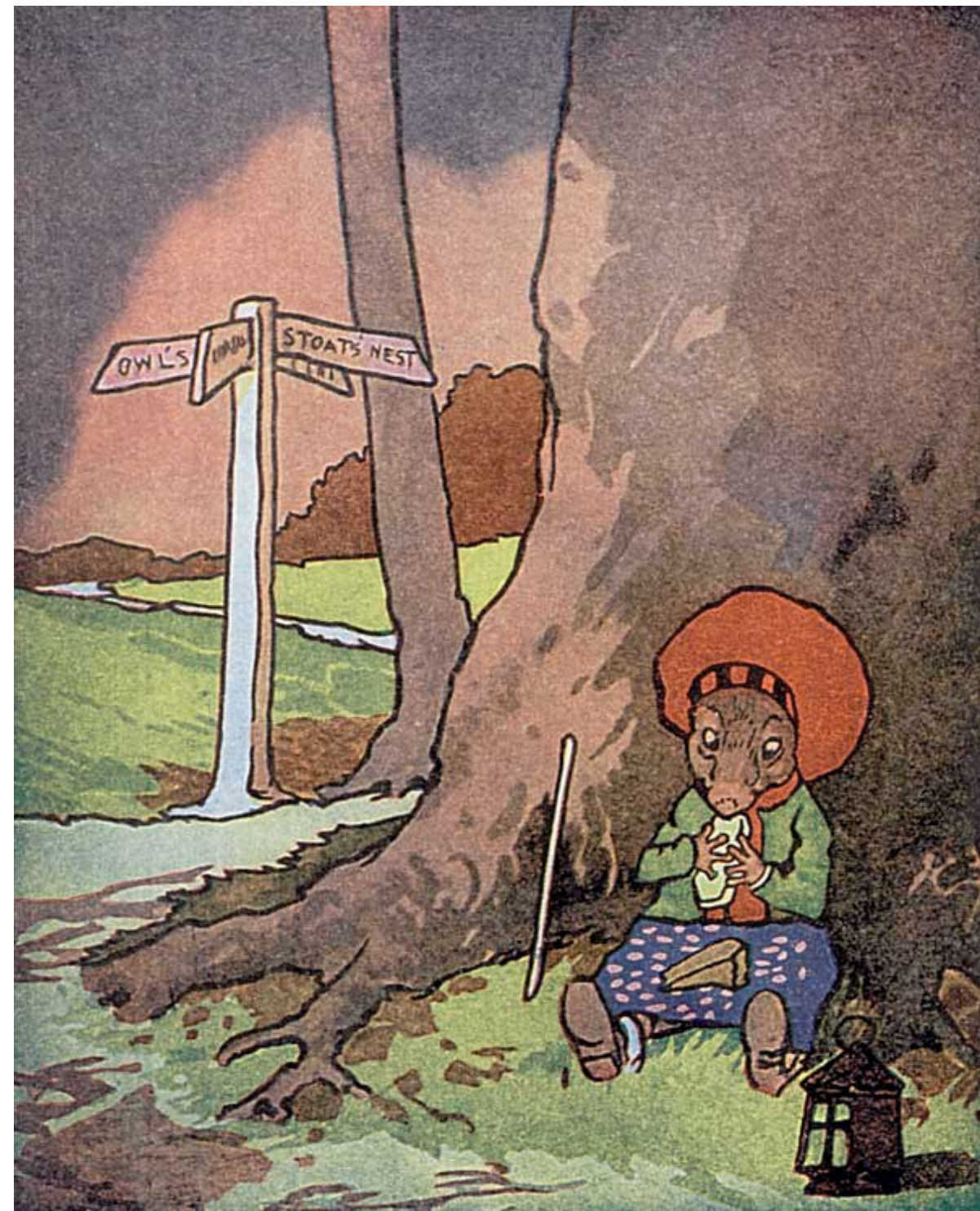
"שלום" אמר וילי "אתה קופץ גבוה מאוד. אולי תוכל להגיד לי איך להגיע לירח. הוא עשוי מגבינה ירוקה, כפי שאתה בוודאי יודע."
"אני לא חושב שהוא עשוי מגבינה. הוא בוודאי עשוי מאגוזים" אמר מר סנאי.
"כמה שכל אלה טיפשים" חשב לעצמו וילי, והמשיך בדרך.

סמוך לשביל ראה וילי חור באדמה ומאחר שהיה
סקרן גדול, הציץ פנימה. בחור ישב מר חולד.
כשמר חולד ראה את וילי, הוא יצא לקראתו.
"האם אתה גר כאן בפנים?" שאל וילי בנימוס.
"כן" אמר מר חולד.
"אם כן, בוודאי לא תוכל להראות לי איך להגיע
לירח. הוא עשוי מגבינה ירוקה, כפי שאתה יודע."
"שטויות, ילדי" אמר מר חולד "אל תבזבז את זמנך
בחיפוש אחרי הירח. מוטב שתחפש לך כמה
תולעים טעימים."

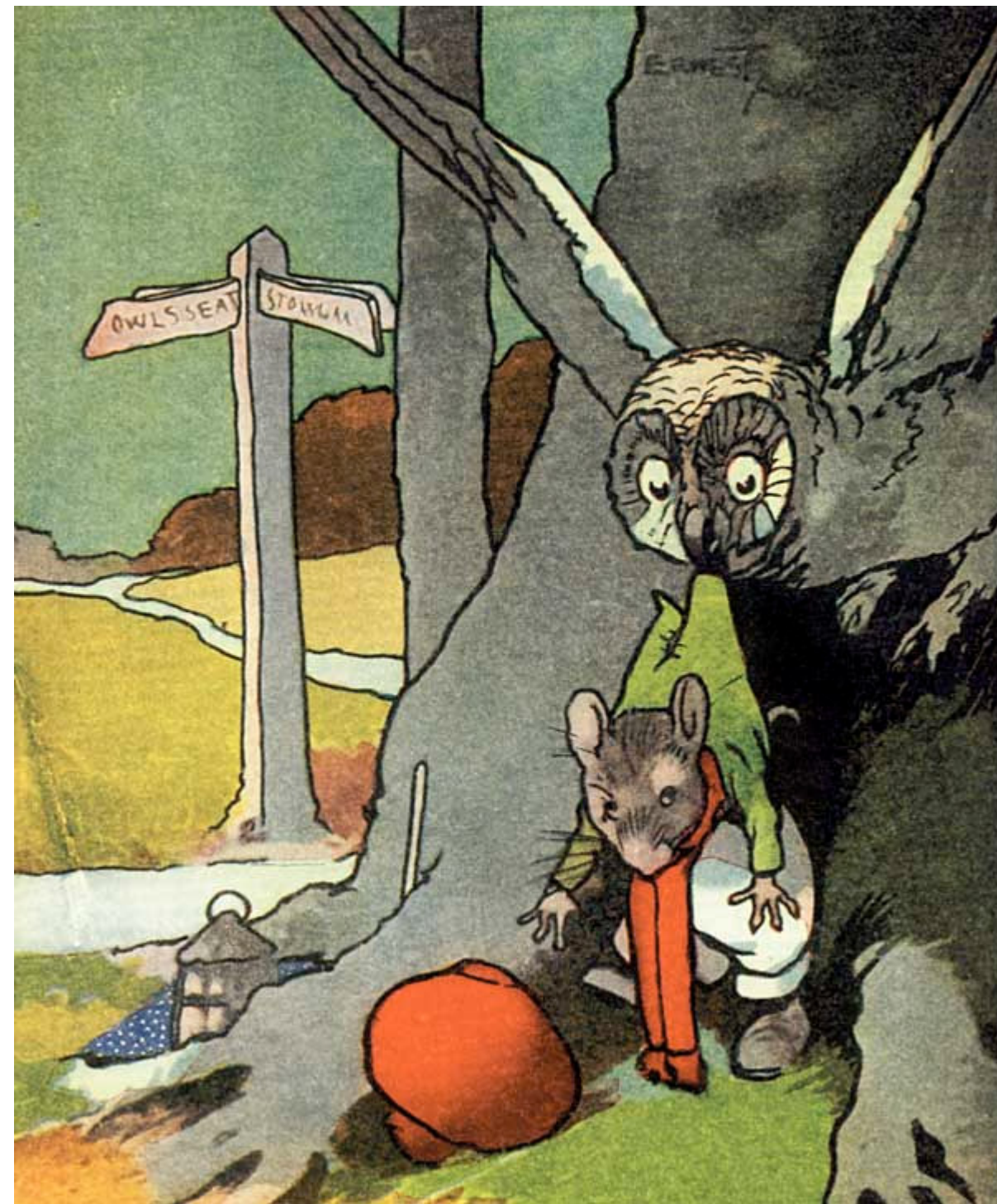
אבל וילי לא הקשיב. הוא הלך קצת הלאה, התיישב
תחת עץ ופתח את התרמיל שלו. היה כבר מאוחר
והוא החליט שהגיע זמן לארוחת ערב.
"יתכן ולא אגיע לירח כל כך מהר" אמר לעצמו "אז
אוכל קצת מהגבינה שהבאתי אתי."
אחרי הארוחה הוא נמנם קצת וכשהתעורר ראה
שכבר ירד הלילה. הוא הביט בשמיים וראה שם
את הירח.

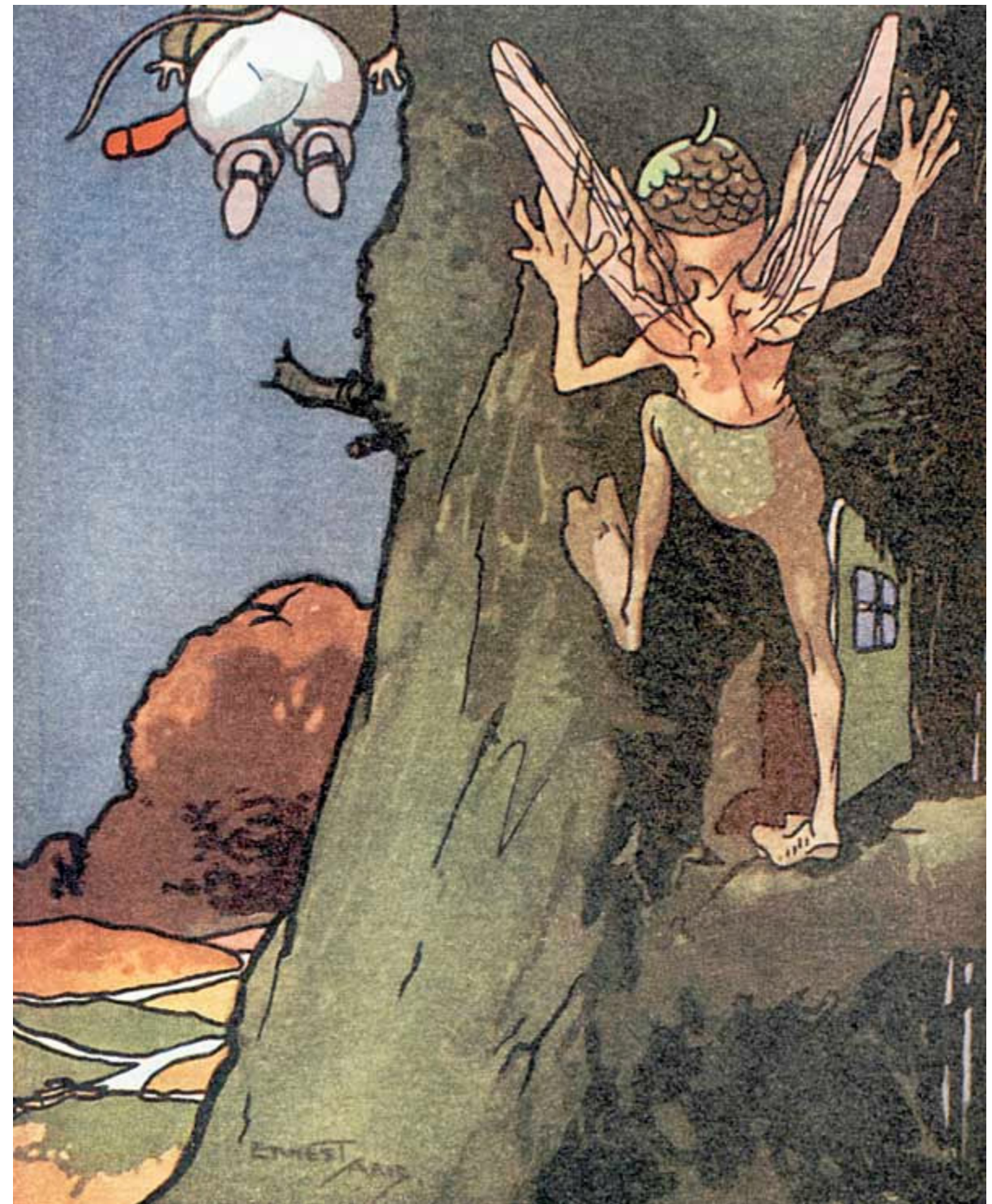
"הו, מר ירח" קרא "נראה שאתה רחוק מאוד. קשה
לי להגיע אליך. אולי אתה מוכן לרדת קצת אלי?"
אך מר ירח נשאר במקומו.
פתאום וילי ראה זוג עיניים מבריקות בחושך. אלה
היו עיניו של מר ינשוף. וילי היה עכבר צעיר ולא
ידע שמר ינשוף אוהב לטרוף במיוחד עכברים
קטנים.
"אמור לי, מר ינשוף" אמר וילי "איך אוכל להגיע
לירח?"

מר ינשוף עף וירד אל וילי. "זו הדרך אל הירח"
אמר, תפס את וילי חזק בעורפו והביא אותו למעלה
לחור בעץ, שם היה הקן שלו.

כשוילי ראה את הגוזלים של ינשוף עם הפיות
הפעורים שלהם, הבין שהם רוצים לטרוף אותו.
למזלו הרב סמוך לקן הינשוף גרה פייה ירוקה
טובה ובדיוק כשמר ינשוף פתח את מקורו, הפייה
קפצה, העלתה את וילי על גבה ועפה אותו מהעץ.

כשהפייה הביאה את וילי הביתה הוא עוד רצה
לשאול אותה האם הירח באמת עשוי מגבינה
ירוקה, אך הפייה נעלמה פתאום.
עד היום וילי מאמין שהירח עשוי מגבינה ירוקה.
הוא חושב שיום אחד יגיע אליו. ואז, חושב וילי,
יהיה לו מספיק גבינה לכל החיים.

